

Освідчення поліському льону

Уперше побачивши поле, на якому квітне блакитний поліський льон, Вікторія Кисиленко настільки була вражена, що відтоді льон став і її любов'ю, і натхненням, і засобом вираження. Він став її душею. Саме так — «Моя душа» — назвала шанована рівненська майстриня свою виставку в Рівненському краєзнавчому музеї. Ляльки і картини з ляльками, виготовлені з поліського тріпаного льону, справді вражають.

— Коли мені вперше потрапив до рук тріпанний льон, — розповідає пані Вікторія, — він просто заворожив мене своїм теплом, енергетикою, запахом, податливістю до творчості. Я тоді зрозуміла, що це моє, це те, через що я зможу виразити і почуття, і помисли, і свою душу. Це благодатний матеріал, з якого ляльки просто самі народжуються.

Першу ляльку майстриня виготовила у 1981 році. Ляльки Вікторії Кисиленко не мають облич, але їх не можна назвати безликими. Вони, наче живі, надзвичайно промовисті й характерні. Такими ляльками, виготовленими бабусями і мамами, колись у давнину бавилися на Поліссі діти.

— Я прагну, щоб узявши таку ляльку до рук, кожен

Вікторія Кисиленко

домислив, дофантазував, побачив у ній щось своє, близьке, — каже майстриня. — Я одягаю своїх ляльок тільки в одяг з натуральних матеріалів. Здебільшого це той же льон.

До речі, з ініціативи Вікторії Кисиленко у рівненській школі №19 створено унікальний в нашій області музей — народної дитячої іграшки. Серед експонатів чимало виготовлених руками майстрині. А ще — іграшки, які виготовили під керівництвом Вікторії Кисиленко самі діти.

На виставці в музеї Вікторія Кисиленко представила лише частину з

своїї унікальної колекції, але присутні не могли відірвати очей від стендів, настільки вражаючими були вироби. Одну із найулюбленіших і знакових для авторки картин майстриня назвала «Чотири пори», заклавши в неї глибокий філософський зміст.

— Це картина про кожного з нас, — каже пані Вікторія, — особливо про жінок. Про чотири етапи життя — дитинство, юність, зрілість і поважний вік. Треба вміти шанувати і цінувати кожну пору свого життя, бо воно швидкоплинне. Але кожна пора прекрасна по-своєму, тому нарікати ні на що не слід.

Хоча Вікторія Кисиленко не має жодних звань, серед колег, друзів, тих, хто цікавиться творчістю, вона давно вже спізнала слави народної майстрині. Бо її витвори справді насичені народним духом і позитивною енергетикою. Кожен, дивлячись на них, відчуває певну співзвучність своїх почуттів і того глибокого змісту, який вклала в них талановита майстриня.

Світлана КАЛЬКО,
<http://retrorivne.com.ua>

«У кожного з нас свої чотири пори», — Вікторія Кисиленко представляє свою улюблену картину «Чотири пори»